

ASUPRA UNOR POLINOAME DE TIP BERNSTEIN^{*)}

DE

OLEG ARAMĂ

(Cluj)

Lucrare prezentată la sesiunea științifică de comunicări în domeniul automaticii, organizată de Comisia de automatizare a Academiei R.P.R., în perioada 23—24 noiembrie 1961, București.

1. În lucrarea de față se continuă unele cercetări anterioare [1], privind aproximarea funcțiilor prin polinoame de tip Bernstein.

Pentru funcții $f(x)$ care admit în intervalul $[0, 1]$ derive de ordinul k , continue, se introduc polinoamele de interpolare $B_m^{(k)}(x; f)$, definite de formula (2) și se studiază diferențele

$$R_{m,k,i}(x; f) = \frac{d^i f(x)}{dx^i} - \frac{d^i}{dx^i} B_m^{(k)}(x; f) \quad (i = 0, 1, \dots, k).$$

Se arată că dacă $k \geq 1$, în anumite ipoteze suplimentare privind funcția $f(x)$, polinoamele (2) aproximează funcția $f(x)$ în vecinătatea originii mai bine decât polinoamele obișnuite (1) ale lui S. N. Bernstein.

În vederea studierii restului $R_{m,k,i}(x; f)$, am aplicat metoda generală propusă de prof. T. Popoviciu în lucrarea [13], metodă bazată pe utilizarea funcțiilor convexe.

Se arată în lucrarea de față, că oricare ar fi numerele naturale k, m și $i = 0, 1, \dots, k$, restul în cauză este de „formă simplă” [13]. În acest scop se pun în evidență unele proprietăți de monotonie ale șirului de polinoame (2) (teorema 1).

Rezultatele astfel obținute se extind la funcții de două variabile independente.

Aceste cercetări au fost făcute — pe de o parte — în vederea aplicațiilor pe care le au în integrarea aproximativă a ecuațiilor diferențiale ordi-

^{*)} Această lucrare se publică și în limba franceză în revista „Mathematica”, vol. 4 (27), 1962.

nare. Referindu-ne la metoda de integrare aproximativă propusă în lucrarea [1] și bazată pe utilizarea polinoamelor de interpolare (1), se poate mări (în anumite ipoteze) ordinul ei de aproximare, dacă se utilizează polinoamele de interpolare (2) în locul polinoamelor (1).

Extinderea rezultatelor obținute în această lucrare pentru funcții de o singură variabilă independentă, la funcții de două variabile independente, le-am făcut de asemenea în scopul unor aplicații pe care le-ar avea la integrarea aproximativă a unor ecuații cu derivate parțiale.

Prezentarea însă a tuturor acestor aplicații va forma obiectul unor alte lucrări.

2. Fie $f(x)$ o funcție definită în intervalul $[0, 1]$ și fie $B_m(x; f)$ polinomul de interpolare a lui S. N. Bernstein, asociat acestei funcții precum și intervalului $[0, 1]$, adică

$$B_m(x; f) = \sum_{i=0}^m C_m^i x^i (1-x)^{m-i} f\left(\frac{i}{m}\right). \quad (1)$$

Fie k un număr natural ales arbitrar, pe care însă îl vom presupune fixat în cele ce urmează. Vom presupune că $f(x) \in C^k[0, 1]$, adică $f(x)$ admite în intervalul $[0, 1]$ o derivată continuă de ordinul k . Întroducem următoarele polinoame de interpolare :

$$\begin{aligned} B_m^{(k)}(x; f) &= f(0) + \frac{x}{1!} f'(0) + \dots + \frac{x^{k-1}}{(k-1)!} f^{(k-1)}(0) + \\ &+ \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} B_m\left(s; \frac{d^k f}{dx^k}\right) ds \quad (m = 1, 2, \dots). \end{aligned} \quad (2)$$

Notând

$$\begin{aligned} \varphi_{i,m,k}(x) &= C_m^i \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} s^i (1-s)^{m-i} ds = \\ &= C_m^i \sum_{\alpha=0}^{m-1} \frac{(-1)^\alpha C_{m-1}^\alpha x^{\alpha+i+k}}{(\alpha+i+1)(\alpha+i+2)\dots(\alpha+i+k)} \quad (k \geq 1, \quad 0 \leq i \leq m), \end{aligned} \quad (3)$$

obținem

$$\begin{aligned} B_m^{(k)}(x; f) &= f(0) + \frac{x}{1!} f'(0) + \dots + \frac{x^{k-1}}{(k-1)!} f^{(k-1)}(0) + \\ &+ \sum_{i=0}^m \varphi_{i,m,k}(x) \frac{d^k f\left(\frac{i}{m}\right)}{dx^k}. \end{aligned} \quad (4)$$

Au loc următoarele teoreme:

TEOREMA 1. Dacă funcția $\frac{d^k f(x)}{dx^k}$ este în intervalul $[0, 1]$ convexă, respectiv neconcavă de ordinul întâi (adică dacă orice diferență divizată pe cîte trei noduri distincte din intervalul $[0, 1]$ este respectiv >0 , ≥ 0), atunci oricare ar fi $i = 0, 1, \dots, k$, sirul de polinoame

$$\frac{d^i}{dx^i} B_1^{(k)}(x; f), \quad \frac{d^i}{dx^i} B_2^{(k)}(x; f), \quad \dots, \quad \frac{d^i}{dx^i} B_m^{(k)}(x; f), \quad \dots \quad (5)$$

corespunzător funcției $f(x)$ și intervalului $[0, 1]$ este descrescător, respectiv necrescător pentru orice $x \in (0, 1)$. Această proprietate de monotonie a sirului (5) se menține adevărată și în punctul $x = 1$, cu excepția cazului $i = k$.

Afirmăția acestei teoreme rezultă din următoarea teoremă stabilită în lucrarea [1] :

Dacă o funcție $F(x)$, continuă în intervalul $[0, 1]$ este convexă de ordinul 1 în acest interval, atunci pentru ea au loc în intervalul $(0, 1)$ inegalitățile

$$B_{m+1}(x; f) - B_m(x; f) < 0, \quad (m = 1, 2, \dots).$$

Scriind aceste inegalități pentru funcția $F(x) = \frac{d^k f(x)}{dx^k}$ presupusă prin ipoteză continuă și convexă de ordinul 1 intervalul $[0, 1]$, și ținând seamă de formula (2), se obține afirmația teoremei 1.

TEOREMA 2. Dacă funcția $f(x)$ aparține clasei $C^k[0, 1]$, indiferent dacă verifică sau nu vreo relație de convexitate, pentru ea au loc relațiile

$$\begin{aligned} f(x) - B_m^{(k)}(x; f) &= -\frac{x^{k+1}}{m} \left(\frac{k+2}{2} - x\right) \cdot [\xi_{m,1}^{(k)}, \xi_{m,2}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}; f] \\ &\quad (m = 1, 2, \dots), \end{aligned} \quad (6)$$

unde $\xi_{m,1}^{(k)}, \xi_{m,2}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}$ sunt valori distincte din intervalul $(0, 1)$. Egalitățile (6) sunt valabile oricare ar fi $x \in [0, 1]$.¹⁾

Demonstrație. Dacă se notează

$$R_{m,k}(x; f) = f(x) - B_m^{(k)}(x; f)$$

și se presupune x fixat în intervalul $[0, 1]$, $R_{m,k}(x; f)$ apare o funcțională definită pe spațiul $C^k[0, 1]$ al funcțiilor care admit în intervalul $[0, 1]$ derivate de ordinul k , continue. Această funcțională este aditivă, omogenă și mărginită în raport cu norma

$$\|f(x)\| = \max_{x \in [0, 1]} |f(x)| + \sum_{i=0}^{k-1} |f^{(i)}(0)|.$$

¹⁾ Notația $[\xi_{m,1}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}; f]$ reprezintă diferență divizată a funcției $f(x)$ pe nodurile $\xi_{m,1}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}$.

Se observă că

$$R_{m,k}(x; 1) \equiv R_{m,k}(x; x) \equiv \dots \equiv R_{m,k}(x; x^{k+1}) \equiv 0 \quad (7)$$

și că

$$\begin{aligned} R_{m,k}(x; x^{k+2}) &= x^{k+2} - \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} B_m\left(s; \frac{(k+2)!}{2} x^2\right) ds = \\ &= \frac{(k+2)!}{2} \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} s^2 ds - \frac{(k+2)!}{2} \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} B_m(s; x^2) ds = \\ &= \frac{(k+2)!}{2} \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} \left\{ s^2 - \frac{s}{m} [1 + (m-1)s] \right\} ds = \\ &= \frac{(k+2)!}{2} \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} \frac{s(s-1)}{m} ds = -\frac{x^{k+1}}{m} \left(\frac{k+2}{2} - x \right). \end{aligned} \quad (8)$$

Relațiile (7) și (8) ne arată că funcționala $R_{m,k}(x; x^{k+2})$ are gradul de exactitate $g = k+1$.

În altă ordine de idei, ținând seamă de teorema 1, rezultă că dacă funcția $\frac{d^k}{dx^k} f(x)$ este convexă de ordinul 1 în intervalul $[0, 1]$, atunci are loc inegalitatea

$$B_m^{(k)}(x; f) > B_{m+p}^{(k)}(x; f), \quad (9)$$

valabilă pentru orice $x \in (0, 1]$ și pentru orice număr natural p . Trecind la limită, cînd $p \rightarrow \infty$ și ținând seamă de faptul că în ipoteza continuității în $[0, 1]$ a funcției $f^{(k)}(x)$, polinoamele $B_{m+p}^{(k)}(x; f)$ tind uniform în intervalul $[0, 1]$ către funcția

$$f(0) + \frac{x}{1!} f'(0) + \dots + \frac{x^{k-1}}{(k-1)!} f^{(k-1)}(0) + \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} f^{(k)}(s) ds \equiv f(x),$$

precum și de faptul că sirul $B_m^{(k)}(x; f)$ ($m = 1, 2, \dots$) este descrescător, rezultă din (9) inegalitatea

$$B_m^{(k)}(x; f) > f(x), \quad x \in (0, 1]. \quad (10)$$

Acest rezultat ne arată că oricare ar fi x fixat în intervalul $(0, 1]$, funcționala $R_{m,k}(x; f)$ ia valori negative pentru orice funcție $f(x)$ care este convexă de ordinul $k+1$ în intervalul $[0, 1]$.²⁾

²⁾ O funcție $f(x)$ definită într-un interval J se spune că este convexă (respectiv neconcavă) de ordinul v în acel interval, dacă orice diferență divizată a ei pe $v+2$ noduri distincte din J este pozitivă (respectiv nenegativă).

În continuare ne vom folosi de următorul rezultat obținut de prof. T. Popoviciu în lucrarea [13]:

Fie $R[f]$ o funcțională (reală) liniară, definită pe un spațiu vectorial \mathcal{F} format din funcții reale, continue într-un interval J și conținind toate polinoamele. Condiția necesară și suficientă ca funcționala $R[f]$ avînd gradul de exactitate n , să fie de „formă simplă”, adică de forma

$$R[f] = A \cdot [\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_{n+2}; f],$$

unde A este un număr independent de funcția f , iar ξ_1, \dots, ξ_{n+2} sunt $n+2$ puncte distincte din interiorul intervalului J , este ca să aibă loc relația $R[f] \neq 0$ pentru orice funcție $f \in \mathcal{F}$ convexă de ordinul n în intervalul J .

Utilizînd această teoremă și ținînd seamă de cele stabilite anterior, referitor la funcționala $R_{m,k}(x; f)$, rezultă că această funcțională va avea pentru orice $x \in (0, 1]$ forma

$$R_{m,k}(x; f) = A_{m,k} \cdot [\xi_{m,1}^{(k)}, \xi_{m,2}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}; f], \quad (11)$$

unde constanta $A_{m,k}$ nu depinde de funcția f , iar $\xi_{m,1}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}$ sunt $k+3$ puncte distincte din intervalul $(0, 1)$.

Valoarea constantei $A_{m,k}$ se obține îndată înlocuind în relația de mai sus pe f cu x^{k+1} și ținînd seamă de formula (8):

$$A_{m,k} = R_{m,k}(x; x^{k+2}) = \frac{x^{k+1}}{m} \left(\frac{k+2}{2} - x \right).$$

Înlocuind valoarea astfel obținută a lui $K_{m,k}$ în (11), se obține formula (6), valabilă pentru orice $x \in [0, 1]$. Se observă însă că această relație are loc și pentru $x = 0$, întrucît pentru această valoare a lui x , ambii membri din (6) sunt nuli.

Observație. Pentru $k = 0$, formula (2) nu are sens. În acest caz, în locul polinoamelor (2) trebuie considerate polinoamele (1), care reprezintă polinoamele obișnuite ale lui S.N. Bernstein. Vom utiliza pentru aceste polinoame notația $B_m^{(0)}(x; f)$, subliniind astfel faptul că ele corespund valorii $k = 0$. După cum s-a arătat în lucrarea [1], oricare ar fi funcția $F(x)$ continuă în intervalul $[0, 1]$, pentru ea au loc în intervalul $[0, 1]$ relațiile

$$F(x) - B_m^{(0)}(x; F) = -\frac{x(1-x)}{m} \cdot [\xi_{m,1}, \xi_{m,2}, \xi_{m,3}; F] \quad (m = 1, 2, \dots), \quad (12)$$

unde $\xi_{m,1}, \xi_{m,2}, \xi_{m,3}$ sunt valori din intervalul $(0, 1)$. Comparînd relația (12) cu relația (6) în care se presupune $k \geq 1$, se constată că polinoamele $B_m^{(k)}(x; f)$ ($k \geq 1$) approximează funcția $f(x)$ în vecinătatea originii mai bine decît polinoamele obișnuite ale lui S. N. Bernstein, $B_m^{(0)}(x; f)$. Se mai observă că în vecinătatea originii, ordinul de aproximare crește odată cu numărul k .

TEOREMA 2*. Dacă funcția $f(x)$ aparține clasei $C^k[0, 1]$, indiferent dacă verifică sau nu vreo relație de convexitate, pentru ea au loc relațiile

$$\begin{aligned} \frac{d^i f(x)}{dx^i} - \frac{d^i}{dx^i} B_m^{(k)}(x; f) &= -\frac{x^{k-i+1}}{m} \left(\frac{k-i+2}{2} - x \right) \times \\ &\times \left[\xi_{m,1}^{(k,i)}, \xi_{m,2}^{(k,i)}, \dots, \xi_{m,k-i+3}^{(k,i)} ; \frac{d^i f(x)}{dx^i} \right] \quad (m = 1, 2, \dots), \end{aligned} \quad (13)$$

unde $\xi_{m,1}^{(k,i)}, \xi_{m,2}^{(k,i)}, \dots, \xi_{m,k-i+3}^{(k,i)}$ sunt valori din intervalul $(0, 1)$. Aceste relații sunt valabile oricare ar fi $x \in [0, 1]$ și oricare ar fi $i = 1, 2, \dots, k$.

Demonstrația acestei teoreme se face cu ușurință observând că oricare ar fi $i = 1, 2, \dots, k$, are loc identitatea

$$\begin{aligned} \frac{d}{dx^i} B_m^{(k)}(x; f) &= f^{(i)}(0) + \frac{x}{1!} f^{(i+1)}(0) + \dots + \frac{x^{k-i-1}}{(k-i-1)!} f^{(k-1)}(0) + \\ &+ \int_0^x \frac{(x-s)^{k-i-1}}{(k-i-1)!} B_m^{(0)}\left(s; \frac{d^k f}{ds^k}\right) ds = B_m^{(k-i)}(x; F), \end{aligned} \quad (14)$$

unde s-a notat $F(x) = \frac{d^i f(x)}{dx^i}$.

Presupunând întâi că numărul natural i satisfacă inegalitatea $i < k$, putem înlocui în enunțul teoremei 2 pe $f(x)$ cu $F(x)$, iar în locul numărului k să considerăm numărul $k-i$ ($k-i \geq 1$). Obținem astfel afirmația teoremei 2* pentru cazul considerat.

În cazul $i = k$ se ține seamă de relațiile (12).

TEOREMA 3. Dacă funcția $f(x)$ aparține clasei $C^k[0, 1]$, indiferent dacă verifică sau nu vreo relație de convexitate, pentru ea au loc în intervalul $[0, 1]$ egalitățile

$$B_{m+1}^{(k)}(x; f) - B_m^{(k)}(x; f) = -\frac{x^{k+1}}{m(m+1)} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \cdot [\xi_{m,1}^{(k)}, \xi_{m,2}^{(k)}, \dots, \xi_{m,k+3}^{(k)}; f] \quad (m = 1, 2, \dots). \quad (15)$$

Demonstrația acestei teoreme de face considerind funcționala liniară

$$\bar{R}_{m,k}(x; f) = B_{m+1}^{(k)}(x; f) - B_m^{(k)}(x; f)$$

și procedînd apoi ca și în cazul teoremei 2.

TEOREMA 3*. În ipotezele teoremei 3, oricare ar fi $i = 1, 2, \dots, k$, au loc în intervalul $[0, 1]$ relațiile

$$\begin{aligned} \frac{d^i}{dx^i} B_{m+1}^{(k)}(x; f) - \frac{d^i}{dx^i} B_m^{(k)}(x; f) &= \\ &= -\frac{x^{k-i+1}}{m(m+1)} \left(\frac{k-i+2}{2} - x \right) \left[\xi_{m,1}^{(k,i)}, \dots, \xi_{m,k-i+3}^{(k,i)} ; \frac{d^i f(x)}{dx^i} \right], \\ &\quad (m = 1, 2, \dots), \end{aligned} \quad (16)$$

unde $\xi_{m,1}^{(k,i)}, \xi_{m,2}^{(k,i)}, \dots, \xi_{m,k-i+3}^{(k,i)}$ sunt valori din intervalul $(0, 1)$.

Demonstrație. Această teoremă se obține din teorema 3, la fel după cum teorema 2* s-a obținut din teorema 2. În cazul $i = k$, se ține seamă și de următoarea proprietate [1]:

Oricare ar fi funcția $F(x)$ continuă în intervalul $[0, 1]$, pentru ea au loc în intervalul $[0, 1]$ relațiile

$$B_{m+1}^{(0)}(x; f) - B_m^{(0)}(x; f) = -\frac{x(1-x)}{m(m+1)} [\xi_{m,1}, \xi_{m,2}, \xi_{m,3}; f] \quad (m = 1, 2, \dots). \quad (17)$$

3. Pentru funcții de mai multe variabile independente se pot de asemenea obține polinoame de interpolare de tipul celor considerate anterior. Pentru a nu complica expunerea, ne vom mărgini la cazul funcțiilor de două variabile independente. Extinderea rezultatelor pe care le expunem în această lucrare, la funcții de mai multe variabile independente, nu prezintă nici o dificultate.

Fie deci $f(x, y)$ o funcție definită în domeniul D precizat de inegalitățile

$$D : \quad 0 \leq x \leq 1, \quad 0 \leq y \leq 1$$

și fie

$$B_{m,n}(x, y; f) = \sum_{i=0}^m \sum_{j=0}^n C_m^i C_n^j x^i (1-x)^{m-i} y^j (1-y)^{n-j} f\left(\frac{i}{m}, \frac{j}{n}\right) \quad (18)$$

polinomul obișnuit a lui S. N. Bernstein, corespunzător funcției $f(x, y)$ și domeniului D considerat.

Fie de asemenea k și l două numere naturale, alese arbitrar, pe care însă le vom presupune fixate în cele ce urmează.

Vom presupune că funcția $f(x, y)$ admite în domeniul D derivate parțiale de ordinul $k+l$, continue.

Considerînd pentru moment pe y fixat iar pe x variabil, $f(x, y)$ apare o funcție de o singură variabilă independentă x . Construind polinomul $B_m^{(k)}$ corespunzător acestei funcții, conform formulei (4), obținem următoarea formulă aproximativă :

$$f(x, y) \approx \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \frac{\partial^p f(0, y)}{\partial x^p} + \sum_{i=0}^m \varphi_{i, m, k}(x) \frac{\partial^k f\left(\frac{i}{m}, y\right)}{\partial x^k} \quad (19)$$

unde $\varphi_{i, m, k}(x)$ reprezintă polinoamele (3).

Considerînd membrul al doilea al formulei (19) ca o sumă de funcții de variabila y și scriind în locul acestor funcții, polinoamele $B_n^{(l)}$ corespunzătoare (relativ la variabila y), obținem formula

$$\begin{aligned} f(x, y) \approx & \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \left\{ \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \frac{\partial^{p+r} f(0, 0)}{\partial x^p \partial y^r} + \sum_{j=0}^n \varphi_{j, n, l}(y) \frac{\partial^{p+l} f\left(0, \frac{j}{n}\right)}{\partial x^p \partial y^l} \right\} + \\ & + \sum_{i=0}^m \varphi_{i, m, k}(x) \left\{ \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \frac{\partial^{k+r} f\left(\frac{i}{m}, 0\right)}{\partial x^k \partial y^r} + \sum_{j=0}^n \varphi_{j, n, l}(y) \frac{\partial^{k+l} f\left(\frac{i}{m}, \frac{j}{n}\right)}{\partial x^k \partial y^l} \right\}. \end{aligned} \quad (20)$$

Membrul al doilea al acestei formule este un polinom în variabilele x și y , de gradul $m+k$ în raport cu x și de gradul $n+l$ în raport cu y . Îl vom nota în cele ce urmează cu $B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f)$. Avem deci

$$\begin{aligned} B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f) = & \sum_{p=0}^{k-1} \sum_{r=0}^{l-1} \frac{x^p y^r}{p! r!} \frac{\partial^{p+r} f(0, 0)}{\partial x^p \partial y^r} + \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \sum_{i=0}^m \varphi_{i, m, k}(x) \frac{\partial^{k+r} f\left(\frac{i}{m}, 0\right)}{\partial x^k \partial y^r} + \\ & + \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \sum_{j=0}^n \varphi_{j, n, l}(y) \frac{\partial^{p+l} f\left(0, \frac{j}{n}\right)}{\partial x^p \partial y^l} + \sum_{i=0}^m \sum_{j=0}^n \varphi_{i, m, k}(x) \varphi_{j, n, l}(y) \frac{\partial^{k+l} f\left(\frac{i}{m}, \frac{j}{n}\right)}{\partial x^k \partial y^l}. \end{aligned} \quad (21)$$

În cele ce urmează, vom demonstra pentru aceste polinoame teoreme analoge teoremelor 1, 2, 2*, 3, 3* stabilite anterior.

TEOREMA 4. Dacă funcția $f(x, y)$ admite în domeniul D derivate parțiale de ordinul $k+l$, continue, atunci are loc în domeniul D evaluarea

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f) = & -\frac{x^{k+1}}{m} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \cdot [\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; f(x, y)]_x - \\ & - \frac{y^{l+1}}{n} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) \left\{ \frac{x^k}{k!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; \frac{\partial^k f(\xi, y)}{\partial x^k} \right]_y + \right. \\ & \left. + \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; \frac{\partial^p f(0, y)}{\partial x^p} \right]_y \right\}, \end{aligned} \quad (22)$$

unde $\xi, \xi_1, \dots, \xi_{k+3}$ și $\eta_1, \dots, \eta_{l+3}$ reprezintă valori din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

³⁾ Notația $[\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; f(x, y)]_x$ reprezintă diferență divizată parțială a funcției $f(x, y)$ în raport cu variabila x , pe nodurile ξ_1, \dots, ξ_{k+3} .

Demonstrație. Să considerăm expresia care figurează în membrul drept al relației (19). Ea reprezintă polinomul $B_m^{(k)}[x; F(x)]$ corespunzător funcției de o singură variabilă independentă $F(x) = f(x, y)$, y fiind considerat parametru. În cele ce urmează, vom nota acest polinom cu simbolul $B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)]$. Tinând seamă de (3), putem scrie următoarea formulă analoagă cu formula (4) :

$$B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] = \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \frac{\partial^p f(0, y)}{\partial x^p} + \sum_{i=0}^m \varphi_{i, m, k}(x) \frac{\partial^k f\left(\frac{i}{m}, y\right)}{\partial x^k}. \quad (23)$$

În mod analog definim

$$B_{\cdot, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] = \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \frac{\partial^r f(x, 0)}{\partial y^r} + \sum_{j=0}^n \varphi_{j, n, l}(y) \frac{\partial^{k+l} f\left(x, \frac{j}{n}\right)}{\partial y^l}. \quad (24)$$

Cu aceste notății, să considerăm identitatea

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f) = & \langle f(x, y) - B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] \rangle + \\ & + \langle B_{\cdot, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] - B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] \rangle. \end{aligned} \quad (25)$$

Primul termen al acestei identități se poate scrie în baza formulei (6) sub forma

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] = & \\ = & -\frac{x^{k+1}}{m} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \cdot [\xi_{m, 1}^{(k)}, \dots, \xi_{m, k+3}^{(k)}; f(x, y)]_x, \end{aligned} \quad (26)$$

unde prin $[\xi_{m, 1}^{(k)}, \dots, \xi_{m, k+3}^{(k)}; f(x, y)]_x$ s-a notat diferență divizată parțială a funcției $f(x, y)$, relativ la variabila x , pe nodurile $\xi_{m, 1}^{(k)}, \dots, \xi_{m, k+3}^{(k)}$. Aceste noduri depind de variabilele x și y și sunt situate în intervalul $0 < x < 1$.

Pentru a evalua cel de al doilea termen care figurează în membrul drept al identității (25), ne folosim de expresia (20) a polinomului $B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)]$, care ne conduce la identitatea

$$B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] = B_{\cdot, n}^{(k, l)}[x, y; B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)]]. \quad (27)$$

Utilizînd această identitate, observăm că termenul al doilea din membrul drept al identității (25) reprezintă aproximația dată de polinomul $B_{\cdot, n}^{(k, l)}$ corespunzător funcției $B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)]$, referitor la variabila y . În baza teoremei 2 (formula (6)) putem scrie

$$\begin{aligned} B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] - B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] = & \\ = & B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] - B_{\cdot, n}^{(k, l)}[x, y; B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)]] = \\ = & -\frac{y^{l+1}}{n} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) D(x, y), \end{aligned} \quad (28)$$

unde $D(x, y)$ are expresia

$$D(x, y) = [\eta_{n,1}^{(k,l)}(x), \eta_{n,2}^{(k,l)}(x), \dots, \eta_{n,l+3}^{(k,l)}(x); B_m^{(k,\cdot)}(x, y; f(x, y))]_y \quad (29)$$

și reprezintă diferența divizată parțială a funcției $B_m^{(k,\cdot)}[x, y; f(x, y)]$ în raport cu variabila y pe nodurile $\eta_{n,1}^{(k,l)}(x), \dots, \eta_{n,l+3}^{(k,l)}(x)$. Aceste noduri depind de variabilele x și y și aparțin intervalului $0 < y < 1$.

Fie în continuare $\mathbf{a} = (a_1, a_2, \dots, a_{l+3})$ un sistem de $l+3$ noduri distincte din intervalul $0 < y < 1$. Să considerăm următoarea expresie

$$E[\mathbf{a}; f(x, y)] = [\mathbf{a}; B_m^{(k,\cdot)}(x, y; f(x, y))]_y, \quad (30)$$

reprezentând diferența divizată parțială a funcției $B_m^{(k,\cdot)}(x, y; f(x, y))$ în raport cu variabila y , pe sistemul de noduri $\mathbf{a} = (a_1, a_2, \dots, a_{l+3})$. Aceste noduri le considerăm ca parametrii independenți de variabilele x și y .

Întrucât cei doi operatori (diferența divizată și operatorul $B_m^{(k,\cdot)}$) care se aplică funcției $f(x, y)$ în formula (30) sunt liniari și întrucât acești operatori se referă la variabile independente, putem să-i permute și astfel obținem egalitatea

$$E[\mathbf{a}; f(x, y)] = B_m^{(k)}(x; [\mathbf{a}; f(x, y)]_y),$$

unde $B_m^{(k)}$ reprezintă operatorul definit de formula (2). Utilizând această formulă, obținem

$$\begin{aligned} E[\mathbf{a}; f(x, y)] &= [\mathbf{a}; f(0, y)]_y + \frac{x}{1!} \left[\mathbf{a}; \frac{\partial f(0, y)}{\partial x} \right]_y + \dots + \frac{x^{k-1}}{(k-1)!} \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^{k-1} f(0, y)}{\partial x^{k-1}} \right]_y + \\ &+ \int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} B_m \left(s; \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(s, y)}{\partial s^k} \right]_y \right) ds. \end{aligned} \quad (31)$$

Aplicând integralei formula a doua de medie, obținem relația

$$\int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} B_m \left(s; \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(s, y)}{\partial s^k} \right]_y \right) ds = \frac{x^k}{k!} B_m \left(\bar{s}; \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(\bar{s}, y)}{\partial s^k} \right]_y \right), \quad (32)$$

unde $\bar{s} \in (0, x)$ și deci $\bar{s} \in (0, 1)$. Apoi, ținând seamă de formula (1) precum și de identitatea

$$\sum_{i=0}^m C_m^i x^i (1-x)^{m-i} \equiv 1,$$

se observă că $B_m \left(\bar{s}; \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(\bar{s}, y)}{\partial s^k} \right]_y \right)$ din (32) reprezintă o medie a valorilor funcției $F(x) = [\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(x, y)}{\partial x^k}]_y$ de o singură variabilă independentă x , în intervalul $0 \leq x \leq 1$. Ținând seamă de această observație, în baza conținuității funcției $\frac{\partial^k f(x, y)}{\partial x^k}$ în domeniul D , vom putea scrie următoarea formulă de medie

$$B_m \left(\bar{s}; \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(\bar{s}, y)}{\partial s^k} \right]_y \right) = \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(\bar{s}, y)}{\partial x^k} \right]_y,$$

unde $\bar{s} \in (0, 1)$. Astfel pentru integrala din (31) se obține formula de medie

$$\int_0^x \frac{(x-s)^{k-1}}{(k-1)!} B_m \left(s; \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(s, y)}{\partial s^k} \right]_y \right) ds = \frac{x^k}{k!} \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(\bar{s}, y)}{\partial x^k} \right]_y, \quad (33)$$

iar relația (31) se transcrie

$$E[\mathbf{a}; f(x, y)] = \left\{ \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^p f(0, y)}{\partial x^p} \right]_y \right\} + \frac{x^k}{k!} \left[\mathbf{a}; \frac{\partial^k f(\bar{s}, y)}{\partial x^k} \right]_y. \quad (34)$$

Revenind la expresia lui $D(x, y)$ din (29), observăm că ea se poate obține din (30) efectuând înlocuirile $a_1 = \eta_{n,1}^{(k,l)}(x), \dots, a_{l+3} = \eta_{n,l+3}^{(k,l)}(x)$

$$D(x, y) = E[\mathbf{a}; f(x, y)]|_{a_i = \eta_{n,i}^{(k,l)}(x)}, \quad (i = 1, 2, \dots, l+3) \quad (35)$$

Înlocuind această expresie a lui $D(x, y)$ în (28) și ținând seamă de relația (34), se obține o evaluare a diferenței ce figurează în primul membru al relației (28). Utilizând această evaluare, precum și evaluarea (26), se obține din (25) relația (22), ceea ce demonstrează teorema în cauză.

Observații. 1º. Dacă funcția $f(x, y)$ admite deriveate parțiale de ordin suficient de înalt, atunci formula (22) devine

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f) &= - \frac{x^{k+1}}{m(k+2)!} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \frac{\partial^{k+2} f(\xi, y)}{\partial x^{k+2}} - \\ &- \frac{y^{l+1}}{n(l+2)!} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) \left\{ \frac{x^k \partial^{k+l+2} f(\xi, \eta)}{\partial x^k \partial y^{l+2}} + \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \frac{\partial^{l+p+2} f(0, \eta_p)}{\partial x^p \partial y^{l+2}} \right\}, \end{aligned} \quad (36)$$

unde $\xi, \bar{\xi}$ și η_p , $\bar{\eta}$ ($p = 0, \dots, k-1$) sunt valori din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

2º. În vederea evaluării restului $f(x, y) - B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f)$, s-a utilizat în prezentarea anterioară reprezentarea

$$B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f) = B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; B_{m,n}^{(k,l)}[x, y; f(x, y)]), \quad (27)$$

care de altfel ne-a condus la formula (21). Ținând seamă de forma simetrică pe care o are expresia (21) a polinomului $B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f)$, se constată cu ușurință că același polinom $B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f)$ admite, în afară de reprezentarea (27), și reprezentarea

$$B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f) \equiv B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; B_{m,n}^{(k,l)}[x, y; f(x, y)]). \quad (27')$$

Utilizând această nouă reprezentare și făcînd un raționament analog cu acela din demonstrația teoremei 4, se obține pentru restul $f(x, y) - B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f)$ următoarea expresie, analoagă expresiei (22):

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f) = & -\frac{y^{l+1}}{n} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) [\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; f(x, y)]_y - \\ & - \frac{x^{k+1}}{n} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \left\{ \frac{y^l}{l!} [\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; \frac{\partial^l f(x, \bar{y})}{\partial y^l}]_x + \right. \\ & \left. + \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} [\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; \frac{\partial^r f(x, 0)}{\partial y^r}]_x \right\}, \end{aligned} \quad (37)$$

unde ξ_1, \dots, ξ_{k+3} și $\bar{y}, \eta_1, \dots, \eta_{l+3}$ reprezintă valori din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

Dacă $f(x, y)$ admite derivate parțiale de ordin suficient de înalt, atunci această formulă devine

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f) = & -\frac{y^{l+1}}{n(l+2)!} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) \frac{\partial^{l+2} f(x, \eta)}{\partial y^{l+2}} - \\ & - \frac{x^{k+1}}{n(k+2)!} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \left\{ \frac{y^l}{l!} \frac{\partial^{l+k+2} f(\bar{\xi}, \bar{y})}{\partial x^{k+2} \partial y^l} + \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \frac{\partial^{k+r+2} f(\xi_r, 0)}{\partial x^{k+2} \partial y^r} \right\}, \end{aligned} \quad (38)$$

unde $\bar{\xi}, \xi_r$ ($r = 0, 1, \dots, l-1$) și η, \bar{y} sunt valori din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

3º. În cazul special $k = 0, l = 0$ trebuie considerat în locul polinomului $B_{m,n}^{(k,l)}(x, y; f)$ din (21), polinomul $B_{m,n}(x, y; f)$ din (18). În acest caz, în ipoteza continuității funcției $f(x, y)$ în domeniul D se obține formula

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m,n}(x, y; f) = & -\frac{x(1-x)}{m} [\xi_1, \xi_2, \xi_3; f(x, y)]_x - \\ & - \frac{y(1-y)}{n} [\eta_1, \eta_2, \eta_3; f(\bar{x}, y)]_y, \end{aligned} \quad (39)$$

unde ξ_i și η_i sunt valori din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

În adevară, utilizând notațiile

$$B_{m,n}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)] = \sum_{i=0}^m C_m^i x^i (1-x)^{m-i} f\left(\frac{i}{m}, y\right), \quad (40)$$

$$B_{\cdot,n}^{(\cdot,0)}[x, y; f(x, y)] = \sum_{j=0}^n C_n^j y^j (1-y)^{n-j} f\left(x, \frac{j}{n}\right), \quad (41)$$

putem scrie

$$B_{m,n}(x, y) \equiv B_{\cdot,n}^{(\cdot,0)}(x, y; B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)])$$

și deci

$$\begin{aligned} f(x, y) - B_{m,n}(x, y; f) \equiv & \langle f(x, y) - B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)] \rangle + \\ & + \langle B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)] - B_{\cdot,n}^{(\cdot,0)}[x, y; B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}(x, y; f)] \rangle. \end{aligned} \quad (42)$$

Primul termen al acestei identități se scrie în baza formulei (12) sub forma

$$f(x, y) - B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)] = -\frac{x(1-x)}{m} [\xi_{m,1}, \xi_{m,2}, \xi_{m,3}; f]_x,$$

unde $\xi_{m,1}, \xi_{m,2}, \xi_{m,3}$ reprezintă valori din intervalul $0 < x < 1$. Al doilea termen al identității (42) reprezintă aproximarea dată de polinomul $B_{\cdot,n}^{(\cdot,0)}$ corespunzător funcției $B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)]$, referitor la variabila y . În baza formulei (12), acest termen se poate scrie sub forma $-\frac{y(y-1)}{n} D(x, y)$, unde

$$D(x, y) = [\eta_{n,1}, \eta_{n,2}, \eta_{n,3}; B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}(x, y; f(x, y))]_y \quad (43)$$

reprezintă diferența divizată parțială a funcției $B_{m,\cdot}^{(0,\cdot)}[x, y; f(x, y)]$ în raport cu variabila y pe nodurile $\eta_{n,1}, \eta_{n,2}, \eta_{n,3}$. Aceste noduri depind de variabilele x și y și aparțin intervalului $0 < y < 1$. Din formula (43) se obține îndată evaluarea:

$$D(x, y) = B_m(x; [a_1, a_2, a_3; f(x, y)]_y)|_{a_1=\eta_{n,1}, a_2=\eta_{n,2}, a_3=\eta_{n,3}} \quad (44)$$

Se știe însă că dacă $F(x)$ este o funcție continuă în intervalul $[0, 1]$, atunci are loc formula de medie

$$B_m(x; F) = F(\xi), \quad \xi \in (0, 1).$$

Considerînd în această formulă $F(x) = [a_1, a_2, a_3; f(x, y)]_y$ și ținînd seamă de continuitatea funcției $f(x, y)$ în raport cu variabila x , obținem din (44) evaluarea

$$D(x, y) = [a_1, a_2, a_3; f(\xi, y)]_y|_{a_1=\eta_{n,1}, \dots, a_3=\eta_{n,3}}$$

De aici și din (42) rezultă în definitiv formula (39).

O formulă asemănătoare cu formula (39) a fost recent obținută printr-o altă metodă de către D. D. Stancu.

TEOREMA 4*. În ipotezele teoremei 4, oricare ar fi numerele naturale α și β satisfăcînd inegalitățile $0 \leq \alpha \leq k, 0 \leq \beta \leq l$, au loc evaluările

$$\begin{aligned} & \frac{\partial^{\alpha+\beta} f(x, y)}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} - \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m,n}^{(k,l)}[x, y; f(x, y)] = \\ & = -\frac{x^{k-\alpha+1}}{m} \left(\frac{k-\alpha+2}{2} - x \right) \left[\xi_1^{(\alpha,\beta)}, \dots, \xi_{k-\alpha+3}^{(\alpha,\beta)}; \frac{\partial^{\alpha+\beta} f(x, y)}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} \right]_x - \\ & - \frac{y^{l-\beta+1}}{n} \left(\frac{l-\beta+2}{2} - y \right) \left\{ \frac{x^{k-\alpha}}{(k-\alpha)!} \left[\eta_1^{(\alpha,\beta)}, \dots, \eta_{l-\beta+3}^{(\alpha,\beta)}; \frac{\partial^{k+\beta} f(x, y)}{\partial x^k \partial y^\beta} \right]_y + \right. \\ & \left. + \sum_{p=0}^{k-\alpha-1} \frac{x^p}{p!} \left[\eta_1^{(\alpha,\beta)}, \dots, \eta_{l-\beta+3}^{(\alpha,\beta)}; \frac{\partial^{\alpha+\beta+p} f(0, y)}{\partial x^{\alpha+p} \partial y^\beta} \right]_y \right\}. \end{aligned} \quad (45)$$

Toate diferențele divizate care intervin în această formulă sunt luate pe noduri din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

Această teoremă rezultă din teorema anterioară, observând că are loc identitatea

$$\frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m,n}^{(k,l)}[x, y; f(x, y)] \equiv B_{m,n}^{(k-\alpha, l-\beta)}[x, y; \frac{\partial^{\alpha+\beta} f(x, y)}{\partial x^\alpha \partial y^\beta}], \quad (46)$$

care de altfel se stabilește ușor, folosind identitatea (14) precum și identitatea (27).

Se pot face și aici observații analoage cu observațiile 1° și 2° de la teorema 4.

TEOREMA 5. Oricare ar fi funcția $f(x, y)$ admitând în domeniul D derivate parțiale de ordinul $k+l$, continue, au loc relațiile

$$\begin{aligned} B_{m+1, n+1}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] - B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] &= \\ &= -\frac{x^{k+1}}{m(m+1)} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \left\{ \frac{y^l}{l!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; \frac{\partial^l f(x, \eta)}{\partial y^l} \right]_x + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; \frac{\partial^r f(x, 0)}{\partial y^r} \right]_x \right\} - \\ &\quad - \frac{y^{l+1}}{n(n+1)} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) \left\{ \frac{x^k}{k!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; \frac{\partial^k f(\xi, y)}{\partial x^k} \right]_y + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; \frac{\partial^p f(0, y)}{\partial x^p} \right]_y \right\}, \end{aligned} \quad (47)$$

unde ξ și ξ_i ($i = 1, 2, \dots, k+3$) sunt valori din intervalul $0 < x < 1$, iar η și η_j ($j = 1, 2, \dots, l+3$) sunt valori din intervalul $0 < y < 1$.

Demonstrație. Vom arăta întâi că are loc evaluarea

$$\begin{aligned} \Delta_{\cdot, n} &= B_{m, n+1}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] - B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] = \\ &= -\frac{y^{l+1}}{n(n+1)} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) \left\{ \frac{x^k}{k!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; \frac{\partial^k f(\xi, y)}{\partial x^k} \right]_y + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{p=0}^{k-1} \frac{x^p}{p!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; \frac{\partial^p f(0, y)}{\partial x^p} \right]_y \right\}, \end{aligned} \quad (48)$$

unde ξ și $\eta_1, \dots, \eta_{l+3}$ sunt valori din intervalele $0 < x < 1$, respectiv $0 < y < 1$.

În adevăr, putem scrie

$$\Delta_{\cdot, n} = B_{\cdot, n}^{(\cdot, l)} \{ B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] \} - B_{\cdot, n}^{(\cdot, l)} \{ B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}[x, y; f(x, y)] \}.$$

Aplicând teorema 3, obținem evaluarea

$$\Delta_{\cdot, n} = -\frac{y^{l+1}}{n(n+1)} \left(\frac{l+2}{2} - y \right) [\eta_1, \dots, \eta_{l+3}; B_{m, \cdot}^{(k, \cdot)}(x, y; f(x, y))]_y,$$

unde nodurile $\eta_1, \dots, \eta_{l+3}$ depind de variabilele x și y și sunt situate în intervalul $0 < y < 1$. Procedind în continuare întocmai ca la evaluarea expresiei $D(x, y)$ din (29), obținem pentru $\Delta_{\cdot, n}$ evaluarea (48).

În mod analog se obține evaluarea

$$\begin{aligned} \Delta_{m, \cdot} &= B_{m+1, \cdot}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] - B_{m, \cdot}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] = \\ &= -\frac{x^{k+1}}{m(m+1)} \left(\frac{k+2}{2} - x \right) \left\{ \frac{y^l}{l!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; \frac{\partial^l f(x, \eta)}{\partial y^l} \right]_x + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{r=0}^{l-1} \frac{y^r}{r!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k+3}; \frac{\partial^r f(x, 0)}{\partial y^r} \right]_x \right\}, \end{aligned} \quad (49)$$

unde η și ξ_1, \dots, ξ_{k+3} aparțin intervalelor $0 < y < 1$, respectiv $0 < x < 1$.

Revenind la demonstrația teoremei 5, ne folosim de identitatea

$$B_{m+1, n+1}^{(k, l)} - B_{m, n}^{(k, l)} \equiv [B_{m+1, n+1}^{(k, l)} - B_{m, n+1}^{(k, l)}] + [B_{m, n+1}^{(k, l)} - B_{m, n}^{(k, l)}].$$

Evaluând cei doi termeni care apar astfel, conform formulelor (48) și (49), obținem relația (47).

TEOREMA 5*. În ipotezele teoremei 5, oricare ar fi numerele naturale α și β satisfăcând inegalitățile $0 \leq \alpha \leq k$, $0 \leq \beta \leq l$, au loc evaluări de forma

$$\begin{aligned} \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m, n+1}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] - \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] &= \\ &= -\frac{y^{l-\beta+1}}{n(n+1)} \left(\frac{l-\beta+2}{2} - y \right) \left\{ \frac{x^{k-\alpha}}{(k-\alpha)!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l-\beta+3}; \frac{\partial^{k+\beta} f(\xi, v)}{\partial x^k \partial y^\beta} \right]_y + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{p=0}^{k-\alpha-1} \frac{x^p}{p!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l-\beta+3}; \frac{\partial^{\alpha+\beta+p} f(0, y)}{\partial x^{\alpha+p} \partial y^\beta} \right]_y \right\}, \end{aligned} \quad (50)$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m+1, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] - \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m, n}^{(k, l)}[x, y; f(x, y)] &= \\ &= -\frac{x^{k-\alpha+1}}{m(m+1)} \left(\frac{k-\alpha+2}{2} - x \right) \left\{ \frac{y^{l-\beta}}{(l-\beta)!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k-\alpha+3}; \frac{\partial^{l+\alpha} f(x, \eta)}{\partial x^\alpha \partial y^l} \right]_x + \right. \\ &\quad \left. + \sum_{r=0}^{l-\beta-1} \frac{y^r}{r!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k-\alpha+3}; \frac{\partial^{\alpha+\beta+r} f(x, 0)}{\partial x^\alpha \partial y^{r+\beta}} \right]_x \right\}, \end{aligned} \quad (51)$$

$$\begin{aligned}
& \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m+1, n+1}^{(k, l)} [x, y; f(x, y)] - \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m, n}^{(k, l)} [x, y; f(x, y)] = \\
& = - \frac{x^{k-\alpha+1}}{m(m+1)} \binom{k-\alpha+2}{2} \left\{ \frac{y^{l-\beta}}{(l-\beta)!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k-\alpha+3}; \frac{\partial^{\alpha+l} f(x, \eta)}{\partial x^\alpha \partial y^l} \right]_x + \right. \\
& \quad \left. + \sum_{r=0}^{l-\beta-1} \frac{y^r}{r!} \left[\xi_1, \dots, \xi_{k-\alpha+3}; \frac{\partial^{\alpha+\beta+r} f(x, 0)}{\partial x^\alpha \partial y^{\beta+r}} \right]_x \right\} - \\
& \quad + \frac{y^{l-\beta+1}}{n(n+1)} \binom{l-\beta+2}{2} \left\{ \frac{x^{k-\alpha}}{(k-\alpha)!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l-\beta+3}; \frac{\partial^{k+\beta} f(\xi, y)}{\partial x^k \partial y^\beta} \right]_y + \right. \\
& \quad \left. + \sum_{p=0}^{k-\alpha-1} \frac{x^p}{p!} \left[\eta_1, \dots, \eta_{l-\beta+3}; \frac{\partial^{\alpha+\beta+p} f(0, y)}{\partial x^{\alpha+p} \partial y^\beta} \right]_y \right\}. \quad (52)
\end{aligned}$$

Afirmăția acestei teoreme rezultă îndată din teorema 5 dacă se ține seamă de identitatea (46).

TEOREMA 6. Dacă în domeniul $D \{0 \leq x \leq 1, y \leq 0 \leq 1\}$ funcțiile $f(x, 0), \frac{\partial f(x, 0)}{\partial y}, \dots, \frac{\partial^{l-1} f(x, 0)}{\partial y^{l-1}}, \frac{\partial^l f(x, y)}{\partial y^l}$ (53)

sunt convexe (respectiv neconcave) de ordinul $k+1$ în raport cu variabila x , atunci sirul dublu $\{B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f)\}_{m=1, 2, \dots, n=1, 2, \dots}$ este descrescător (respectiv necrescător) în raport cu indicele m , în domeniul $D^* \{0 < x < 1, 0 < y < 1\}$, adică

$$B_{m+1, n}^{(k, l)}(x, y; f) - B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f) < 0, \quad (x, y) \in D^*. \quad (54)$$

O proprietate analoagă are loc și relativ la indicele n , în ipoteza că în domeniul D sunt convexe (respectiv neconcave) de ordinul $l+1$ în raport cu variabila y următoarele funcții:

$$f(0, y), \frac{\partial f(0, y)}{\partial x}, \dots, \frac{\partial^{k-1} f(0, y)}{\partial x^{k-1}}, \frac{\partial^k f(x, y)}{\partial x^k}. \quad (55)$$

Afirmățile acestei teoreme rezultă îndată din formulele (49) și (48).

Observație. În cazul cînd unul dintre numerele k sau l este nul, sau cînd amindouă sunt nule, formula (21) nu mai are sens. De exemplu, dacă $k = l = 0$, în locul polinoamelor (21) trebuie considerate polinoamele (18). Cu aceasta convenție teorema 6 rămîne adevărată și în acest caz.

TEOREMA 6*. Fie α și β numere naturale satisfăcînd inegalitățile $0 \leq \alpha \leq k, 0 \leq \beta \leq l$. Dacă în domeniul $D \{0 \leq x \leq 1, 0 \leq y \leq 1\}$ funcțiile

$$\frac{\partial^{\alpha+\beta} f(x, 0)}{\partial x^\alpha \partial y^\beta}, \frac{\partial^{\alpha+\beta+1} f(x, 0)}{\partial x^\alpha \partial y^{\beta+1}}, \dots, \frac{\partial^{\alpha+l-1} f(x, 0)}{\partial x^\alpha \partial y^{l-1}}, \frac{\partial^{\alpha+l} f(x, y)}{\partial x^\alpha \partial y^l} \quad (56)$$

sunt convexe (respectiv neconcave) de ordinul $k - \alpha + 1$ în raport cu variabila x , atunci sirul dublu $\left\{ \frac{\partial^{\alpha+\beta}}{\partial x^\alpha \partial y^\beta} B_{m, n}^{(k, l)}(x, y; f) \right\}_{m, n=1, 2, \dots}$ este descrescător (respectiv necrescător) în raport cu indicele m în domeniul $D^* \{0 < x < 1, 0 < y < 1\}$.

O proprietate analoagă are loc și relativ la indicele n , în ipoteza că în domeniul D sunt convexe (respectiv neconcave) de ordinul $l - \beta + 1$ în raport cu variabila y , următoarele funcții

$$\frac{\partial^{\alpha+\beta} f(0, y)}{\partial x^\alpha \partial y^\beta}, \frac{\partial^{\alpha+\beta+1} f(0, y)}{\partial x^{\alpha+1} \partial y^\beta}, \dots, \frac{\partial^{k+\beta-1} f(0, y)}{\partial x^{k-1} \partial y^\beta}, \frac{\partial^{k+\beta} f(x, y)}{\partial x^k \partial y^\beta}. \quad (57)$$

Afirmățile acestei teoreme rezultă îndată din formulele (51) și (50).

О НЕКОТОРЫХ ПОЛИНОМАХ ТИПА БЕРНШТЕЙНА

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

В настоящем труде рассматриваются полиномы $B_m^{(k)}(x; f)$ заданные формулами (2), (3), (4) для функций $f(x)$, принадлежащих классу $C^k[0, 1]$ (т. е. для функций, допускающих на интервале $[0, 1]$ непрерывные производные порядка k). Устанавливаются следующие теоремы:

Теорема 1. Если функция $\frac{d^k f(x)}{dx^k}$ на интервале $[0, 1]$ является выпуклой, соответственно невогнутой первого порядка (т. е. если любая разделённая разность на трех различных узлах интервала $[0, 1]$ является соответственно $> 0, \geq 0$), то при любом $i = 0, 1, \dots, k$, последовательность полиномов (5), соответствующая функции $f(x)$ и интервалу $[0, 1]$ является убывающей, соответственно невозрастающей для любого $x \in (0, 1)$.

Теоремы 2 и 2*. Если функция $f(x)$ принадлежит классу $C^k[0, 1]$, несмотря на то, верно ли для неё какое-нибудь соотношение выпуклости, или нет, то для неё имеют место соотношения вида (13) для любого натурального числа $i = 0, 1, \dots, k$ и для любого $x \in [0, 1]$. В этих соотношениях $\zeta_{m, 1}^{(k, i)}, \zeta_{m, 2}^{(k, i)}, \zeta_{m, k-i+3}^{(k, i)}$, суть значения из интервала $[0, 1]$.

Теоремы 3 и 3*. Если функция $f(x)$ принадлежит классу $C^k[0, 1]$, то для неё на интервале $[0, 1]$ имеют место соотношения вида (15), для $\zeta_{m, 1}^{(k, i)}, \dots, \zeta_{m, k-i+3}^{(k, i)}$ являются значениями из интервала $[0, 1]$.

Вышеуказанные результаты распространяются и на функции от двух независимых переменных, вводя полиномы (21), относящиеся к функциям $f(x, y)$, допускающим частные производные порядка $k+l$, непрерывные в области $D \{0 \leq x \leq 1, 0 \leq y \leq 1\}$. Для этих полиномов доказываются теоремы аналогичные теоремам 1, 2, 2*, 3, 3*.

Полиномы (2) и (21) введены с целью некоторых применений в приближенном интегрировании обыкновенных дифференциальных уравнений и уравнений с частными производными.

SUR QUELQUES POLYNOMES DU TYPE BERNSTEIN

RÉSUMÉ

Dans ce travail on considère les polynomes $B_m^{(k)}(x; f)$ définis par les formules (2), (3), (4) pour des fonctions $f(x)$ qui appartiennent à la classe $C^k[0, 1]$ (c'est-à-dire pour des fonctions qui admettent dans l'intervalle $[0, 1]$ des dérivées continues d'ordre k). On établit les théorèmes suivants:

THÉORÈME 1. Si la fonction $\frac{d^k f(x)}{dx^k}$ est, dans l'intervalle $[0, 1]$ convexe respectivement non concave du premier ordre (c'est-à-dire si n'importe quelle différence divisée sur trois noeuds distincts de l'intervalle $[0, 1]$ est respectivement $> 0, \geq 0$), alors, quel que soit $i = 0, 1, \dots, k$, la suite de polynome (5) correspondant à la fonction $f(x)$ et à l'intervalle $[0, 1]$ est décroissante, respectivement non croissante pour tout $x \in (0, 1)$.

THÉORÈMES 2 et 2*. Si la fonction $f(x)$ appartient à la classe $C^k[0, 1]$, indifféremment si elle vérifie ou non une relation de convexité, pour elle ont lieu des relations de la forme (13), quel que soit le nombre naturel $i = 0, 1, \dots, k$ et quel que soit $x \in [0, 1]$. Dans ces relations $\xi_{m, 1}^{(k, i)}, \xi_{m, 2}^{(k, i)}, \dots, \xi_{m, k-i+3}^{(k, i)}$ représentent des valeurs de l'intervalle $(0, 1)$.

THÉORÈMES 3 et 3*. Si la fonction $f(x)$ appartient à la classe $C^k[0, 1]$, pour elle ont lieu dans l'intervalle $[0, 1]$ les relations de la forme (15), quel que soit le nombre naturel $i = 0, 1, \dots, k$. Dans ces relations $\xi_{m, 1}^{(k, i)}, \dots, \xi_{m, k-i+3}^{(k, i)}$ représentent des valeurs de l'intervalle $(0, 1)$.

Les résultats ci-dessus s'étendent à des fonctions de deux variables indépendantes, en introduisant les polynomes (21) relatifs à des fonctions $f(x, y)$ qui admettent des dérivées partielles d'ordre $k + l$, continues dans le domaine $D\{0 \leq x \leq 1, 0 \leq y \leq 1\}$. Pour ces polynomes on démontre des théorèmes analogues aux théorèmes 1, 2, 2*, 3, 3* énoncés plus haut.

Les polynomes (2) et (21) ont été introduits en vue de certaines applications qu'ils ont dans l'intégration approximative des équations différentielles ordinaires et des équations aux dérivées partielles.

BIBLIOGRAFIE

1. Aramă O., Proprietăți privind monotonia sirului polinoamelor de interpolate ale lui S. N. Bernstein și aplicarea lor la studiul aproximării funcțiilor. Studii și cercetări de matematică (Cluj), VIII, 195–210 (1957).
2. Арамэ О., Относительно свойств монотонности последовательности интерполяционных многочленов С. Н. Бернштейна и их применения к исследованию приближения функций. Mathematica, 2 (25), 25–40 (1960).
3. Butzer P. L., Linear Combinations of Bernstein Polynomials. Canad. J. Math., 5, 559–567 (1953).

4. — On two-dimensional Bernstein Polynomials. Canad. J. Math., 5, nr. 1, 107–113 (1953).
5. Ипатов А. Ф., Оценка погрешности и порядок приближения функций двух переменных, полиномами С. Н. Бернштейна. Уч. Зап. Петрозаводского Ун-та, 4, 4, 31–48 (1955).
6. — Некоторые теоремы сходимости полиномов $B_{n,m}(f; x,y)$ скелетов $f(r,s) \in S$ и дифференцированных полиномов. Уч. Зап. Петрозаводского Ун-та, 4, 4, 49–58 (1955).
7. Kingsey E. H., Bernstein Polynomials for Functions of two Variables of Class $C^{(k)}$. Proc. Amer. Math. Soc., 2, 1, 64–71 (1951).
8. Lorentz G. G., Bernstein Polynomials. Toronto, 1953.
9. Moldovan E., Asupra unei modificări a procedeului de interpolare a lui S. N. Bernstein. Studii și cercetări științifice, Acad. R.P.R. – Filiala Cluj, III. 3–4, 18–22 (1952).
10. Popoviciu T., Sur l'approximation des fonctions convexes d'ordre supérieur. Mathematica, Cluj, 10, 49–54 (1935).
11. — Despre cea mai bună aproximație a funcțiilor continue prin polinoame. Cluj, 1937.
12. — Asupra restului în unele formule liniare de aproximare ale analizei. Studii și cercetări de matematică (Cluj), X, 337–389 (1959).
13. — Sur le rest dans certaines formules linéaires d'approximation de l'analyse. Mathematica, 1 (24), 95–142 (1959).
14. — Diferențe divise și derivate. Mathematica, 1 (24), 297–319 (1959).
15. — Diferențe divizate și derivate. Studii și cercetări de matematică (Cluj), XI, 119–145 (1960).
16. Schoenberg I. J., On Variation diminishing Approximation Methods. On numerical approximation. Proceedings of a Symposium, Madison, April 21–23, 1958, pp. 249–274. Publication No. 1 of the Mathematics Research Center, U.S. Army, the University of Wisconsin. The University of Wisconsin Press, Madison, 1959.
17. Stancu D. D., Asupra aproximării prin polinoame de tip Bernstein a funcțiilor de două variabile. Comunicările Acad. R.P.R., 9, 8, 773–777 (1959).
18. — Asupra aproximării funcțiilor de două variabile prin polinoame de tip Bernstein. Cîteva evaluări asimptotice. Studii și cercetări de matematică (Cluj), XI, 171–175 (1960).
19. — Sur l'approximation des dérivées des fonctions par les dérivées correspondantes de certains polynomes du type Bernstein. Mathematica, 2 (25), 335–348 (1960).
20. Wigert S., Sur l'approximation par polynomes des fonctions continues. Arkiv för Mat. Astr. Fys., 22, 9, 1–4 (1932).

Primit la 3. VII. 1961.